

Páll Guðlaugsson, venjari:

– Eg eri skuffaður

Dumfries: Persónliga hevði Páll Guðlaugsson, venjari hjá kvinnum, væntað betri úrslit móti skotsku kvinnum.

– Eftir dystin kunnu vit staðfesta, at vit skulu bæta um nokur grundleggjandi ting, skulu vit rættiliga gera okkum galdandi. Vit eru ikki nóg sterkar kropsliga, og mangla í nógvum førum skjótleika. Gjøgnumgangandi vísir tað seg, at kvinnurnar, sum eru lættar og skjótar, klára seg betur enn hinar, sigur Páll.

– Annars vil eg siga, at dysturin kundi spælt heilt annaðleiðis av, um vit skoraðu uppá okkara kjansin at byrja við. Vit høvdu fleiri góð tilboð, men kláraðu ikki at fáa mál. Fyrstu løtuna var spælið gott, vit fluttu bóltin skjótt millum okkum, og komu til fleiri málkjansir. Men í ávisum verjuføðum eru vit ov lættar at snýta, og tað kostaði okkum fleiri mál í dag, sigur hann.

– Í trimum ella fyra førum fáa tær mál eftir okkara mistøk. Ja, vit geva teimum næstan málini. Og tá hesi byttu málini fóru inn, missa kvinnurnar steivið, og eftir 4-1 málið vóru skotsku kvinnurnar nógv betri. Alt riggaði hjá teimum, og vit vóru ferð eftir ferð yvirspældar.

ek

Kára á Dunga, liðskipari:

– Eg kann ikki góðtaka tapið

Dumfries: Hon hatar at tap! Tað fjálar hon á ongan hátt. Men hon sleppir ikki undan, at eitt stórtap fyri fyrstu ferð er komið í hús í altjóða kapping.

Men enn einaferð spældi nýggi liðskiparin á føroyska kvinnulandsliðnum, Kára á Dunga, ein finan dyst, og tá aðrar fóru niður við høvðinum, tí tapið móti skotsku kvinnum gjørdist í so stórt, menti hon seg, og síðstu 20 min. var hon sterkasti leikarin í verjupartinum.

– Eg kann slettis ikki góðtaka eitt slíkt tap, sigur hon avgjörd.

– Fyri tað fyrsta hati eg at tapa, og fyri tað næsta var

dysturin ein av teimum, sum kundi endað heilt annaðleiðis, um vit skoraðu uppá okkara málsmøguleikar at byrja við, sigur hon.

– Sum dysturin leið, kom rættiliga gongd í spælið hjá teimum, og vit komu ferð eftir ferð í undirlutastøður, og sum heild kláraðu vit ikki nóg væl at byrgja fyri í síðunum.

Kára er fullvís í, at ein av orsökunum til at kvinnurnar ikki finga meira burtur úr dystinum er, at tær ikki eru nóg væl fyri kropsliga.

– Vit eru ikki nóg kaldar, tá vit koma til kjansir, og tað hongur væl eisini saman við kropsliga formin, sigur hon.

ek

Helga Ellingsgaard:

– Tað kostar at mynda dystin

Dumfries:

Helga Ellingsgaard er millum best gávaðukvinnuligu fótibóltsleikarar í landinum, men hon hevur ikki enn fingið sama dominerandi leiklutin á landsliðnum, sum hon mangan hevur havt hjá HB. Sjálf er hon samd í tí, men hon heldur seg hava eina frágreiðing um hvi so er.

– Nú havi eg verið niðri eina tíð, og har havi eg verið neydd at lagt spælið hjá mær um, tí har sleppi eg ikki at hava bóltin so nógv. Eg skal spæla hann frá mær sum skjótast. Tað hevur merkt meg bæði á HB- og landsliðnum, heldur Helga.

– Í hesum dystinum spældi eg vinstrumegin á miðvøllinum frá byrjan, og Gunrid (Hansen) hevði sentrala pláss á miðvøllinum. Nakað inn í dystin byttu vit um, men kenslan, eg hevði mitt á miðjuni var, at eg skuldi alla tíðina renna aftaná skotunum, tí tær vóru í yvirtal, sigur hon.

Upplæggið hjá føroysku kvinnum var, at tær skuldu vera við til at mynda

dystin, og fáa nakað burtúr.

– Vit eru væl við í fyrsta hálvleiki, men so ganga kreftirnar undan, og vit verða straffaðar. Og vit kunnu eftir hendan dystin staðfesta, at hjá okkum kostar tað, at vit eru við til at mynda dystin. Bæði til dystin móti Írlandi og Belgia fóru vit á vøllin við einum varisligum innstillingi, og tá finga vit góð úrslit. Eg haldi, at móti Wales skulu vit vera varnar, verja væl, og so vóna at vit kunnu skora uppá okkurt mótaloð, sigur Helga.

– Vit hava eitt stig, tá vit fara á vøllin, og tað skulu vit royna at halda uppá. Vit hava nakað at prógva, og mugu fyri alt í verðini ikki tapa stórt einaferð afturat. Tá vit fóru avstað var málið hjá okkum, at vit skuldu hava stig heimaftur við, og tí málinum mugu vit royna at náa, heldur hon.

– Men leikliga er tað ikki lítki stuttligt at spæla verjufótbólt, og eg má siga, at í fyrna hálvleiki í dag var tað stuttligt at spæla. Men vit sleppa ikki burtur frá tí, at tað kostar.

Millar Hay, venjari:

– Eg varð tikin á bóli

Dumfries: Venjarin hjá skotsku kvinnum er Millar Hay, sum hevur drúgar royndir sum venjari. Hetta er fyrsta ferðin, hann stendur á odda fyri einum kvinnuliði, og hann fekk eina betri byrjan, enn hann kundi ynskt sær. Men taktikkurin hjá honum helt ikki.

– Ætlanin hjá okkum var, at vit skuldu rættiliga gera bart fyrsta korterið. Men tað slappu vit ikki, tí føroysku kvinnurnar vóru framfýsnar og lovaðu okkum ikki inn í dystin fyrstu 20 min. Gott nokk vunu vit 7-1, men eg haldi ikki at úrslitið var rættvíst, og eg má siga, at eg varð tikin á bóli av føroysku

AVRIKINI

Kristina Holm: Fekk sera góða byrjan, har hon í fimm førum hjargaði væl, einu ferðina ótrúliga væl. Sum dysturin leið vinkaði hon í myndini, og má taka okkurt av skotsku málunum á seg. **Sólva Joensen:** Spældi enn ein góðan dyst. Tordi at bjóða av frammi á vøllinum, og gjørdi eisini einasta føroyska málið í dystinum. Í verjupartinum var hon ikki eins stinn, og í ávisum førum var hon – sjálvt um hon vann nógv bollar – ov løtt at snýta.

Margit Joensen: Er ikki nakar typiskur stoppari, men kom væl frá uppgávinum. Hon er ein av teimum løttu á liðnum, og tað hevði hon brúk fyri yvir fyri skjótu Paulinu Hamill.

Kristina Lervig: Enn einaferð var hon millum bestu føroysku spælarnar, og spældi væl á aftasta plássinum. Fann sær eisini stundir at fara fram á vøllin. Til tíðir lá hon tó ov langt uppi á vøllinum, har hon í roynd og veru hevði verið ein enn stórri vinningur. Noyddist tíværri út við skaða móti endanum av dystinum.

Kára á Dunga: Kom væl frá dystinum, serliga tí hon hevur rétta innstillingin. Vil ikki geva seg, og tá flestu av hinum føroysku kvinnum fóru niður við nakkanum síðsta partin av dystinum, stríddist hon framhaldandi, og vann nógv bollar frá skotunum. **Birita Ellefsen:** Lá fyri tað mesta aftarlaga á vøllinum, og royndi at verja fyri í síðuni. Var ein av teimum, sum tordi at brúka kroppin í nærdystunum, og einki hevur at skammast av eftir dystin.

Borghis Fagradal: Millum bestu føroysku spælarnar. Hevur evni til at snúga sær við bóltinum, og í seinna hálvleiki gav hon fleiri dømi uppá hetta. Eina túrin fram eftir vøllinum snýtti hon einar 5-6

skotskar kvinnur. Hon var eitt *must* á føroyska liðnum.

Gunrid Hansen: Var ein av teimum, sum stóð veik í myndini. Kom ongantíð rættiliga við í dystin, og formáddi ikki at seta seg í respekt á miðvøllinum. Hevur evni til nógv meira, men er kanska plágð av einum skaða í knænum, sum hon hevur stríðst við seinastu mánaðirnar.

Helga Ellingsgaard: Hevur framvegis ikki funnið rétta leiklutin á landsliðnum, men kom heilt væl við í hendan dystin. Hon hevur evni til nógv, og tað kom eisini til sjóndar fleiri ferðir.

Ingun Hansen: Partar av dystinum spældi hon sannførandi og frekt, men var ov anonym í stórum løtum. Er eisini ein av teimum, sum kann dríbla, og tað tordi hon at gera. Í byrjanini av seinna hálvleiki var hon í essinum, men so fjarðaði út, og seinasta hálva tíman var hon ikki við í nógvum.

Sigrun Mikkelsen: Fekk lítið at arbeiða við, og hevði tað trupult yvir fyri skotsku verjuleikarunum. Royndi at stríðast, og var við í føroyska málunum. Sum heild var innsatsurin ikki nóg góður, og røkkur neyvan til byrjunar uppstillingina móti Wales.

Judith Joensen: Kom inn fyri Gunrid og royndi at stríðast. Kom ikki heilt inn í dystin, men tað var ikki lætt, tí tá hon kom inn, hevði skotska liðið mest sum tikið yvir.

Anja Rein: Kom inn fyri Biritu Ellefsen á vinstra vengverja. Var nokurlunda stinn í verjupartinum, men útmerkaði seg við fleiri skeivum avleveringum inn á miðvøllin.

Brynild Klein: Kom inn síðstu 20 minuttirnar, men fekk ikki víst tað stóra.

kvinnum. Eg hevði ikki væntað, at tit høvdu eitt so gott lið, sigur Millar Hay.

– Tað vóru fleiri góðir spælara á liðnum, og eg legði serliga merki til nummar 4 (Kristinu Lervig) og nummar 7 (Ingun Hansen) og málmannin (Kristinu Holm), sum samanumtikið stóð seg væl, sjálvt um onkrir kiksarar vóru, sigur hann.

– Føroysku kvinnurnar spældu seg til fleiri góðar

kjansir at byrja við og skoraðu tær ta, so veit eingin hvat tað kundi endað við.

Men nú vunnu vit 7-1, og tað eri eg væl nøgdur við.

Hetta var fyrsti dysturin hjá skotsku kvinnum í hesi EM-kapping, og 5. nov. spæla tær aftur. Tá skulu tær til Dublin at spæla móti Írlandi, sum hevur vunnið báðar sínar dystir higartil.

ek